

Sygn. akt X GC 1168/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2018 r..

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Stelmasik
Protokolant:	Stażysta Marcelina Szychowska

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2018 r.

na rozprawie

w sprawie z powództwa T. A.

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

o zapłatę

utrzymuje w całości w mocy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie w dniu 26 kwietnia 2016r. w sprawie o sygn. akt X GNe 786/16, z tą zmianą, że dodatkowo zasądza kwotę 3 629,37zł (trzy tysiące sześćset dwadzieścia dziewięć złotych trzydzieści siedem groszy) tytułem kosztów postępowania.

Sygn. akt. X GC 1168/17

UZASADNIENIE

W dniu 8 kwietnia 2016 roku powód T. A. wniósł pozew przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o zapłatę kwoty 21 000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 12 stycznia 2012 roku i kosztami postępowania.

Uzasadniając żądanie pozwu, powód wskazał, że strony w ramach prowadzonych działalności gospodarczych nawiązały współpracę, w ramach której pozwany zlecił powodowi wykonanie dokumentacji projektowej dla potrzeb adaptacji terenu zlokalizowanego w S. przy ul. (...). Kujota (działka ew. nr 37/2 z obrębem (...)), mającej na celu realizację w tym miejscu Zakładu (...) (prace podstawowe). Powód wskazał, że za całość prac zleconych powodowi strony uzgodniły wynagrodzenie w łącznej wysokości 77.975,00 zł + VAT, płatne w terminie 14 dni od daty wystawienia faktury VAT, które następnie w związku powierzeniem wykonania raportu oddziaływania inwestycji na środowisko H. D. zostało pomniejszone o kwotę 7.500,00 zł + VAT. Ostatecznie wynagrodzenie powoda wyniosło 70.475,00 zł + VAT.

Powód wyjaśnił, że w okresie lipiec 2009 - listopad 2011 roku zakres współpracy stron ulegał rozszerzeniu o kolejne prace związane z realizacją inwestycji dotyczącej Zakładu (...) (prace dodatkowe), które powód, tak jak prace podstawowe wykonał w całości. Strony uzgodniły, iż z tytułu wykonania prac dodatkowych pierwotne wynagrodzenie powoda, określone w zleceniu z dnia 16 czerwca 2009 roku zostanie powiększone o kwotę 21.650,00 zł + VAT, co zostanie uwzględnione w ostatecznym rozliczeniu prac. Łączne wynagrodzenie powoda z tytułu prac zrealizowanych

na rzecz pozwanego wynosiło zatem 92.125,00 zł + VAT. Powód wskazał, że w związku z realizacją wszystkich prac (tj. prac podstawowych objętych zleceniem oraz prac dodatkowych, w tym uporządkowaniem stanu prawnego obiektów samowolnie wzniesionych przez pozwaną) powód wystawił na rzecz pozwanego szereg faktur Vat, spośród których jedynie ostatnia nie została przez pozwaną uregulowana w całości, a do zapłaty pozostała kwota dochodzona pozwem. Powód podkreślił, że pozwana nigdy nie składała zastrzeżeń do jakości wykonanych prac. Wezwania do zapłaty nie przyniosły rezultatu.

W dniu 26 kwietnia 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym.

We wniesionych zarzutach pozwana zaskarżyła przedmiotowy nakaz zapłaty w całości, wniosła o jego uchylenie i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów postępowania. Pozwana zaprzeczyła, że zleciła, a powód przyjął do wykonania jakiegokolwiek dodatkowe prace poza zleceniem oraz podniosła, że powód wykonania takowych nie wykazał.

Pozwana wskazała przy tym, że zgodnie ze zleceniem, jakiegokolwiek prace dodatkowe miały mieć postać pisemną. Pozwana stanowczo zakwestionowała, że dopiero w trakcie wykonywanych przez niego prac ujawniła się konieczność wykonania prac dodatkowych. Wyjaśniła, że z uwagi na cel, dla którego została powołana pozwana spółka i charakter inwestycji, powód zobowiązał się o kompleksowego doprowadzenia do wybudowania stoczni, a w konsekwencji miał świadomość tego jakie prace muszą zostać wykonane i traktowanie ich jako prace dodatkowe jest bezpodstawne.

Pozwana zarzuciła, że także czynności powoda podjęte w związku z koniecznością uporządkowania stanu prawnego obiektów samowolnie wzniesionych nie należy do kategorii prac dodatkowych, tym bardziej, że celem tych czynności było usunięcie zaniedbań powoda. Pozwana wyjaśniła, że powód otrzymał wynagrodzenie za powierzone mu prace, a dochodzona pozwem kwota za rzekomo przeprowadzone prace dodatkowe pozostaje bezpodstawna. Pozwana zaprzeczyła także, że powód wykonał projekty wykonawcze do projektów budowlanych do czego był zobowiązany zgodnie ze zleceniem, a w konsekwencji, że przysługuje mu jakiegokolwiek wynagrodzenie.

W odpowiedzi na zarzuty powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko. W odniesieniu do charakteru wykonywanych przez powoda prac powód wskazał, że zakres pierwotnego zlecenia nie pokrywał się z tym czego pozwana oczekiwała. Powód podkreślił, że samowola budowlana leżała po stronie pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana na podstawie umowy najmu zawartej w dniu 5 stycznia 2009 roku pozyskała od Zarządu (...) S.A. teren pod inwestycję, w ramach której zobowiązała się do wybudowania na własny koszt i na własne ryzyko: pomostu technicznego (do wodowania i wyposażenia jednostek pływających) i łoża montażowych. Zgodnie z umową rozpoczęcie prac inwestycyjnych miało nastąpić nie później niż w terminie 2 miesięcy od daty uzyskania ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę i zakończenia inwestycji i w ciągu 12 miesięcy od daty protokolarnego przekazania przedmiotu najmu. N. inwestycji w określonym terminie lub jej niezakończenie upoważniało wynajmującego do rozwiązania umowy najmu w trybie natychmiastowym.

Do protokolarnego przekazania przedmiotu najmu doszło w dniu 16 stycznia 2009 roku.

Dowód:

- Umowa najmu, k. 73-87,
- Protokół zdawczo odbiorczy, 88-89,
- Dokumentacja fotograficzna, k. 122-126,
- Przesłuchanie reprezentanta pozwanej, k. 263-266.

W 2009 roku strony postępowania, w ramach prowadzonych działalności gospodarczych nawiązały współpracę, na podstawie której pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zleciła powodowi T. A. wykonanie dokumentacji projektowej dla działki nr (...) przy ul. (...). Kujota w celu adaptacji terenu na cele produkcyjne. Powód realizował powierzone mu zadanie wspólnie z J. C..

W ramach zlecenia powód zobowiązany był do: opracowania raportu oddziaływania inwestycji na środowisko za wynagrodzeniem w wysokości 7 500 zł netto, wykonania projektu budowlanego (obejmującego projekt zagospodarowania terenu oraz projekt podstawowych obiektów technologicznych i pomocniczych) za wynagrodzeniem w wysokości 38 765 zł netto oraz wykonania projektów wykonawczych w zakresie rzeczowym projektu budowlanego za wynagrodzeniem w wysokości 31 710 zł netto. Łączna wysokość wynagrodzenia ustalona została na kwotę 77.975,00 zł + VAT, płatne w terminie 14 dni od daty wystawienia faktury VAT przez powoda. W rubryce uwagi strony umieściły zapis, że sprawy nie ujęte w zleceniu zostaną zapisane w umowie sporządzonej na podstawie tego zlecenia.

Przed przystąpieniem do realizacji prac powód weryfikował uwarunkowania terenu pod kątem kompleksowej możliwości realizacji inwestycji, w tym także zlecił przeprowadzenie prac przygotowawczych, tj. m.in. wykonanie dokumentacji geologiczno – inżynierskiej podłoża działki, czy nowych map geodezyjnych.

Bezsporne, a nadto dowód:

- Zamówienie usługi, k. 16,
- Szkic tyczenia, k. 90,
- Projekt zagospodarowania, k. 91,
- dokumentacja geologiczno - inżynierska, k. 94,
- zeznania świadka W. S., k. 219-220,
- Zeznania świadka M. B., k. 240-245,
- przesłuchanie powoda, k. 259-263,
- Przesłuchanie reprezentanta pozwanej, k. 263-266.

W wyniku przeprowadzonych uzgodnień strony postanowiły, że ostatecznie prace związane z opracowaniem raportu oddziaływania inwestycji na środowisko wykona H. D.. W związku z powyższym wysokość należnego pierwotnie powodowi wynagrodzenia została obniżona o kwotę 7 500 zł netto. Ostatecznie wysokość należnego powodowi wynagrodzenia ustalona została na kwotę 70.475,00 zł + VAT.

H. D. prawidłowo wykonał powierzone mu prace i zgodnie z ustaleniami z pozwaną, na zlecenie powoda, wystąpił do Prezydenta Miasta S. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Stosowna decyzja została wydana w dniu 6 stycznia 2010 roku. H. D. uzyskał od pozwanej należne mu w związku z tym wynagrodzenie.

Bezsporne, a nadto dowód:

- Pismo z dn. 26.05.2009r., k. 92
- raport oddziaływania na środowisko, k. 93,
- decyzja z dn. 6.01.2010r., k. 99-110
- zeznania świadka H. D., k. 198-199,

- przesłuchanie powoda, k. 259-263

W ramach realizacji umowy powód współpracował z J. C., który wykonał operat wodnoprawny, na podstawie którego wydana została decyzja o pozwoleniu wodnoprawnym na wykonanie urządzeń wodnych związanych z realizacją inwestycji, w tym także wznoszenie obiektów budowlanych oraz wykonywanie innych robót na obszarze bezpośredniego zagrożenia powodzią. Powód reprezentował pozwaną w postępowaniu o wydanie pozwolenia wodnoprawnego.

Dowód:

- Decyzja, k. 26-29,
- Operat wodnoprawny, k. 167a,
- Zeznania świadka J. C., k.194-198

Powód w ramach realizacji zlecenia oraz J. C. często przebywali na budowie. Dla dobrej współpracy powód wykonywał także inne czynności, nie objęte pierwotnym zleceniem, na podstawie ustnego porozumienia.

W toku współpracy zakres prac powierzonych do wykonania powodowi uległ rozszerzeniu. W toku wykonywania prac przez powoda pozwana m.in. zrezygnowała z wykonania projektu pochylni spustowej na rzecz projektu przyczółku. Powód dokonał ponadto w imieniu pozwanej m.in.: zgłoszenia zamiaru wykonania opaski brzegowej na nabrzeżu terenu inwestycji oraz utwardzenia tego terenu, to jest zgłoszenia wykonania prac, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 17 oraz ust. 2 pkt 5 ustawy Prawo budowlane (przygotowanie wniosku); opracował ekspertyzę techniczną w sprawie możliwości cumowania barek w rejonie Kanału W. oraz wystąpił w imieniu pozwanego, w oparciu o tę ekspertyzę, o zgodę Wojewody (...) na zmianę sposobu użytkowania odcinka brzegowego „nabrzeża (...) na terenie inwestycji (działce nr (...)); uzyskał w imieniu pozwanej decyzję Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczeciń w sprawie zwolnienia z zakazów określonych w art. 82 ust. 2 ustawy Prawo wodne oraz reprezentował pozwaną w postępowaniu w sprawie uzyskania pozwolenia na budowę dla zamierzenia budowlanego polegającego na budowie Zakładu (...) na działce ew. nr 37/2, dokonał w imieniu pozwanej zgłoszenia zamiaru budowy przyłącz elektroenergetycznych i wodnokanalizacyjnego na działce nr (...), a także reprezentował pozwaną w postępowaniu w sprawie uzyskania pozwolenia na budowę dla zamierzenia budowlanego polegającego na przebudowie nabrzeża rozbudowie zewnętrznej instalacji elektrycznej i oświetleniowej, rozbudowie instalacji p.poż z hydrantami oraz budowie drenażu na terenie Zakładu (...).

Powód prawidłowo wykonał powierzone mu do wykonania prace, zarówno te objęte zleceniem, jak i te, których konieczność wykonania powstała w toku realizacji prac, a które doprowadziły do wydania pozwolenia na budowę. Pozwana nigdy nie zgłaszała zastrzeżeń do prac wykonywanych przez powoda.

Dowód:

- Decyzja z dn. 30.06.2010r., k. 22-23
- Decyzja z dn. 14.09.2010r., k. 24-25,
- Decyzja z dn. 25.07.2011r., k. 31-32,
- Ekspertyza techniczna, k. 170,
- Projekty budowlane, k. 170
- Zeznania świadka J. C., k.194-198,

- Zeznania świadka W. S., k. 219-220,
- Zeznania świadka M. B., k. 240-245,
- Przesłuchanie powoda, k. 259-263,

Podczas przeprowadzonej, na skutek skargi, przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w S., na terenie realizacji inwestycji, kontroli, ujawniono samowolę budowlaną, polegającą na posadowieniu bez stosownych pozwoleń i zgłoszeń kontenerów, które zostały przeniesione w związku ze zmianą siedziby przez pozwaną spółkę. W celu usunięcia stanu niezgodnego z prawem, Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego nałożył na pozwaną obowiązek przedstawienia dokumentacji, którego wykonanie miało pozwolić inwestorowi na wystąpienie Inspektoratu z wnioskiem o zatwierdzenie projektu budowlanego i udzielenie pozwolenia na użytkowanie obiektu, po uiszczeniu opłaty legalizacyjnej. Postanowieniem z dnia 21 maja 2010 roku Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, wydanym na skutek zgłoszenia do (...) Urzędu Wojewódzkiego zamiaru wykonania umocnienia brzegowego, budowy przyłączy elektroenergetycznego, wodno-kanalizacyjnego, utwardzenia terenu oraz posadowienia 14 tymczasowych obiektów – kontenerów na okres 120 dni, które uznano za bezskuteczne, jako dokonane po wykonaniu tych obiektów, wstrzymał prowadzenie robót budowlanych i ponownie nałożył na pozwaną obowiązek przedstawiania wymienionych w treści postanowienia dokumentów.

Powód podjął się uporządkowania stanu prawnego obiektów wzniesionych na terenie inwestycji bez wymaganego pozwolenia na budowę (kontenerów budowlanych magazynowych, socjalnych i biurowych) wraz z reprezentowaniem pozwanego w postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez (...) Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w sprawie samowoli budowlanej. Przedstawiciele pozwanej nie mieli odpowiedniej wiedzy, która doprowadziłaby do złagodzenia skutków przeprowadzonej przez Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego kontroli w wyniku której samowola budowlana została ujawniona.

Czynności podjęte przez powoda doprowadziły do umorzenia postępowania w sprawie, a pozwana nie została obciążona żadną sankcją.

Dowody:

- zgłoszenie robót budowlanych, k.17
- pismo Wojewody (...) z dnia 29.04.2010 r. , k. 18,
- pismo z dn. 31.05.2010 r., k. 19,
- notatka z dn. 18.06.2010r, k. 20,
- decyzja, k. 21, 115,
- pismo z dn. 15.10.2010r., k. 30,
- Protokół, k. 95-98,
- Postanowienia (...), k. 111-114,
- Zeznania świadka J. C., k.194-198
- Zeznania świadka W. S., k. 219-220,
- Przesłuchanie powoda, k. 259-263,

Projekty i rozwiązania konstrukcyjne wykonane przez powoda realizowane były przez pracowników pozwanej.

Dowody:

- Zeznania świadka W. S., k. 219-220,
- Zeznania świadka M. B., k. 240-245,

W związku wykonaniem bez zastrzeżeń ze strony pozwanej prac podstawowych ujętych w zleceniu, jak i prac w nim nieujętych powód wystawił pozwanej następujące faktury VAT:

- nr 04/10 z dnia 13 kwietnia 2010 roku na kwotę 20.000,00 zł netto (24 600 zł brutto),
- nr 07/11 z dnia 2 sierpnia 2011 roku na kwotę 8.000,00 zł netto (9 840 zł brutto),
- nr 12/11 z dnia 10 września 2011 roku na kwotę 8.000,00 zł netto (9 840 zł brutto),
- nr 14/11 z dnia 28 października 2011 roku na kwotę 10.000,00 zł netto (12 300 zł brutto)

oraz fakturę końcową nr 17/11 z dnia 28 grudnia 2011 roku na kwotę 46.125,00 zł (56 733,75 zł brutto), która obejmowała wynagrodzenie za dotąd nierozliczone prace podstawowe objęte zleceniem w wysokości 24.475 zł + VAT oraz kwotę 21.650,00 zł + VAT tytułem wynagrodzenia za wykonane prace dodatkowe. Faktura ta, podobnie jak poprzednie, została zaakceptowana przez ówczesnego prezesa zarządu pozwanej M. B..

Pozwana uregulowała należności wynikające z faktur VAT nr (...) w całości, natomiast na poczet faktury Vat nr (...) dokonała następujących wpłat: w dniu 25 stycznia 2012 roku kwotę w wysokości 11.000,00 zł brutto, w dniu 20 kwietnia 2012 roku kwotę w wysokości 5.000,00 zł brutto, w dniu 26 czerwca 2012 roku kwotę w wysokości 7.000,00 zł brutto, w dniu 4 września 2012 roku kwotę w wysokości 5.000,00 zł brutto

Pozwana nigdy nie kwestionowała prac wykonanych przez powoda.

Dowód:

- Faktura Vat r. 17/11, k. 33, 117
- Potwierdzenia przelewów, k. 34-35,
- Zestawienie, k. 116,
- Faktury VAT, k. 118-121,
- Zeznania świadka J. C., k.194-198
- Zeznania świadka M. B., k. 240-245

Pismem z dnia 2 października 2012 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty pozostałej części należności wynikającej z faktury Vat nr (...) w wysokości 33 733,75 brutto. W wyniku skierowanego wezwania do zapłaty pozwana dokonała wpłaty kwoty 2.733,75 zł brutto.

Następnie w dniu 22 lutego 2013 roku pozwana dokonała na rzecz powoda wpłaty kwoty 5 000 zł

Pismem z dnia 10 grudnia 2012 roku powód ponowił wezwanie do zapłaty pozostałej części należności.

W odpowiedzi pozwana zakwestionowała obowiązek zapłaty jakiegokolwiek należności na rzecz powoda, kwestionując fakt wykonania powierzonych powodowi prac w całości.

Dowód:

- potwierdzenia przelewów, k. 34-35,
- wezwania do zapłaty z dowodem doręczenia, k. 36-39,
- odpowiedź na wezwanie do zapłaty z pełnomocnictwem, k. 40-41,

W dniu 30 września 2016 roku powód wystąpił do Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z wnioskiem o zawiązanie do próby ugodowej. Do zawarcia ugody jednak nie doszło.

Dowód:

- wniosek o zawiązanie do próby ugodowej, k. 42-46

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Niniejszym pozwem powód domagał się od pozwanej zapłaty pozostałej części należnego mu wynagrodzenia za wykonane podczas realizacji inwestycji dotyczącej Zakładu (...) na rzecz pozwanej prace dodatkowe, w tym za wykonane przez powoda czynności, które doprowadziły do umorzenia postępowania w związku ze stwierdzeniem podczas kontroli Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego samowoli budowlanej.

Podstaw prawnych roszczenia dochodzonego niniejszym pozwem należało poszukiwać zatem zarówno w treści art. 627 k.c. (w zakresie prac dodatkowych związanych z rozszerzeniem zlecenia na wykonanie projektów z dnia 16 czerwca 2009 roku) oraz art. 734 k.c. (w zakresie czynności podjętych przez powoda przed (...) Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Budowlanego, a także czynności zmierzających do uzyskania stosownych pozwoleń na realizację inwestycji).

Stan faktyczny co do zasady nie był objęty sporem. Pozwana nie kwestionowała zarówno, że powód wykonał na jej rzecz prace, które zakwalifikował jako dodatkowe oraz, że podejmował czynności przed (...) Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Budowlanego, które doprowadziły do zminimalizowania skutków stwierdzonej na terenie inwestycji samowoli budowlanej. Kwestionując żądanie pozwu, pozwana wskazywała na całkowitą bezpodstawność dochodzonego pozwem roszczenia podnosząc, że przeprowadzone przez powoda prace i czynności, zakwalifikowane przez niego jako dodatkowe objęte były pierwotnym zleceniem, wedle którego powód był wykonawcą kompleksowym, odpowiedzialnym za realizację inwestycji w pełnym zakresie, a w konsekwencji żądanie zapłaty dodatkowego wynagrodzenia w wysokości przekraczającej kwotę ustaloną w zleceniu pozostaje bezpodstawne. Jeżeli zaś chodzi o czynności podjęte przed Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru budowlanego, wskazywała, że powód przeprowadzenia tych czynności podjął się w ramach działań zmierzających do usunięcia jego własnych zaniedbań i w związku z tym nie sposób uznać, że z tego tytułu przysługuje mu jakiegokolwiek wynagrodzenie. Pozwana podnosiła również zarzuty, w których kwestionowała uprawnienie powoda do naliczenia wynagrodzenia co do zasady, podkreślając, że powód nie wykonał projektów wykonawczych, do których był zobowiązany zgodnie ze zleceniem.

W ocenie Sądu twierdzenia pozwanej nie mogły doprowadzić do skutecznego zakwestionowania roszczenia dochodzonego pozwem.

W pierwszej kolejności wskazać należało, że twierdzenia pozwanej, jakoby wszystkie prace wykonane przez powoda w ramach realizacji inwestycji objęte były pierwotnym zleceniem, które miało być zleceniem na kompleksowe przeprowadzenie przez powoda prac zmierzających do przystosowania wynajętego przez pozwaną terenu do działalności Zakładu (...), nie znalazły oparcia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Co prawda w treści zamówienia w rubryce status wykonawcy zawarto wyrażenie wykonawca kompleksowy, to jednak zakres czynności powierzonych powodowi do wykonania wynikający ze zlecenia nie wskazuje, aby poza sporządzeniem projektu budowlanego, jak i projektów wykonawczych powód zobowiązany był do występowania do właściwych instytucji, których stanowisko w procesie inwestycyjnym było niezbędne. W świetle tak sprecyzowanego zakresu obowiązków powoda, Sąd stanął na stanowisku, że poprzez pojęcie wykonawstwo kompleksowe należy więc rozumieć, obowiązek

wykonania pełnego projektu budowlanego i wykonawczego umożliwiającego realizację inwestycji, w określonych w zleceniu granicach.

Nieobojętny pozostaje przy tym fakt, że literalna wykładania umowy zawartej pomiędzy stronami postępowania wskazuje, że strony przy zawieraniu umowy dopuściły możliwość rozszerzenia działań powoda, a w konsekwencji trudno za pozwaną przyjąć, że zlecenie – jako kompleksowe - nie mogło podlegać uzupełnieniu. Oczywistym jest bowiem, że skoro strony przewidziały możliwość uzupełnienia zlecenia o prace nim nieobjęte, zawarta pomiędzy stronami umowa z założenia nie mogła stanowić umowy kompleksowej.

Odnosząc się jeszcze do twierdzeń pozwanej o obowiązku zachowania pisemnej formy dla wszelkich dodatkowych zleceń Sąd zwrócił uwagę, że obowiązek ten nie wynika z treści dokumentu zlecenia. Co więcej treść zlecenia precyzuje jedynie, że wszelkie prace nieobjęte zleceniem powinny zostać uregulowane odrębną umową, nie przesądzając jednocześnie o formie takiej umowy i skutkach jej niezachowania.

W efekcie zatem stwierdzić można, że nic nie stało na przeszkodzie, aby strony w wyniku uzgodnień czynionych jedynie ustnie dokonywały modyfikacji zakresu powierzonych powodowi zadań (co też miało miejsce np. przy powierzeniu opracowania raportu oddziaływania na środowisko H. D., wyłączając jednocześnie ten zakres prac z obowiązków powierzonych powodowi). Za trafnością twierdzeń powoda o prowadzeniu ustnych uzgodnień co do zakresu wykonywanych przez niego czynności świadczy także jego niekwestionowana przez pozwaną częsta obecność na budowie i jego uczestnictwo w prowadzonych na miejscu spotkaniach, podczas których uzgadniano sposób realizacji inwestycji, w tym modyfikowano pierwotne założenia chociażby w zakresie odstąpienia od wykonania pochylni na rzecz przyczółku. Trudno przy tym przy ocenie zasadności roszczenia uwzględnić twierdzenia pozwanej, że powód, jako osoba doświadczona w branży – przystępując do wykonywania prac - powinien był mieć świadomość o zakresie prac do wykonania i skoro zawarł z pozwaną umowę opiewającą na konkretne wynagrodzenie, wynagrodzenie to, jako ryczałtowe, obejmowało wszelkie, także te nieobjęte umową obowiązki zmierzające do realizacji inwestycji.

Sąd zwrócił w tym miejscu uwagę, że co prawda od osób doświadczonych w branży można oczekiwać, że są w stanie przewidzieć konieczność wykonania pewnych działań przy konkretnych założeniach, to jednak fakt ten nie przesądza o ich nieodpłatności. Wyraźnie podkreślić należy, że pozwana oczekując od powoda całkowicie kompleksowej usługi zmierzającej do powstania zamierzonego obiektu, obejmującej prace projektowe, wykonawcze, jak i podejmowanie czynności zmierzających do uzyskania konkretnych pozwoleń, powinna dokładnie oznaczyć w umowie zakres prac, których wykonania oczekuje w zamian za ustalone wynagrodzenie, tym bardziej, że te ostatnie, dotyczące reprezentacji przed właściwymi organami, w myśl art. 22 ustawy prawo budowlane nie należą do zwykłych kompetencji projektanta, którym był powód, w ramach procesu budowlanego.

Jeżeli chodzi natomiast o niesporne wykonane przez powoda czynności przed (...) Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Budowlanego, które doprowadziły do umorzenia postępowania wywołanego stwierdzeniem samowolą budowlaną, wskazać należy, że przyczyna dla której zostały one podjęte nie była przedmiotem badania Sądu. W szczególności w toku niniejszego postępowania Sąd nie badał, kto ponosił odpowiedzialność za posadowienie kontenerów (które uznane zostały za samowole budowlaną), w szczególności, czy zostały one posadowione na polecenie powoda, ab pozwana – jak sama wskazywała - działała w zaufaniu do zapewnień powoda o dopełnieniu formalności z tym związanych czy też w wyniku samowolnej decyzji pozwanej (jak twierdził powód). Podkreślenia bowiem wymaga, że nie był to proces o wyrównanie szkody powstałej w skutek tej kontroli, a proces o zapłatę wynagrodzenia.

Skoro zatem powód na polecenie pozwanej podjął się jej reprezentacji przed (...) Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Budowlanego, pomiędzy stronami nawiązany został stosunek zobowiązaniowy, który zakalkulować należało jako umowę zlecenia w rozumieniu art. 734 § 1 k.c. Mając przy tym jednocześnie na uwadze, że powód niespornie zlecone mu do wykonania przez pozwaną czynności wykonał, a okoliczności sprawy nie wskazują aby strony uzgodniły, że powód czynności te wykona nieodpłatnie, po jego stronie niewątpliwie zaktualizowało się uprawnienie do żądania

zapłaty wynagrodzenia. Zgodnie bowiem z art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

Wskazać w tym miejscu także należy, że – jak już wyżej zaznaczono - powód posiadał jedynie status projektanta, co oznacza, że to nie w jego gestii pozostawały czynności zmierzające do organizacji terenu inwestycji i jego fizycznego zagospodarowania, a tego rodzaju obowiązki ustawa prawo budowlane powierza kierownikowi budowy (art. 22 ust. 3). Bez znaczenia w tym zakresie pozostaje fakt, że kontenery, które następnie zostały uznane za samowolą budowlaną zostały posadowione w miejscach oznaczonych w projekcie sporządzonym przez powoda. Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd miał na uwadze, że w toku postępowania pozwana twierdziła, że obiekty te zostały posadowione na polecenie powoda w miejscach ustalonych w sporządzonym przez powoda projekcie, po jego zapewnieniu, że wszelkie formalności z tym związane zostały dopełnione. Ostatecznie jednak Sąd twierdzeniom tym nie dał wiary. Wskazać bowiem należy, że w opozycji do twierdzeń pozwanej w tym zakresie pozostają zeznania świadka W. S., który wyjaśnił, że przedstawiciele pozwanej nie mieli świadomości o konieczności uzyskania pozwolenia na posadowienie kontenerów, uznanych następnie za samowole budowlaną. W świetle zeznań tego świadka, twierdzenia pozwanej o zapewnieniach powoda o załatwieniu wszelkich związanych z postanowieniem kontenerów kwestii formalnych zdają się być wątpliwie. Co więcej zeznania tego świadka wskazują bardziej, że powód zaangażował się w postępowanie wywołane ujawnieniem samowoli budowlanej nie - jak twierdziła pozwana - w celu usunięcia zaniedbań do których doprowadził, ale odwrotnie, w celu usunięcia zaniedbań pozwanej. Świadek w tym zakresie jednoznacznie przy tym wskazał, że w postępowaniu przed (...) Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Budowlanego korzystali z wiedzy powoda, bo sami nie dali by rady.

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd przede wszystkim miał jednak na uwadze, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie ujawnił, aby pozwana kiedykolwiek kwestionowała zarówno sposób wykonywania zadań przez powoda i jego poprawność, a co najistotniejsze bez protestu regulowała wystawiane przez powoda faktury Vat, zaś odmowa zapłaty należnego powodowi wynagrodzenia dotyczyła jedynie części wynagrodzenia ustalonego w ostatniej (końcowej) fakturze VAT, pomimo jej uprzedniej akceptacji przez pełniącą wówczas funkcję prezesa zarządu M. B.. Tego rodzaju zachowanie pozwanej jednoznacznie zdaniem Sadu wskazuje, że przedstawiciele pozwanej akceptowali wysokość należnego powodowi wynagrodzenia, w tym także ujętego w końcowej fakturze VAT do której treści nie zgłaszano zastrzeżeń, zaś zarzuty przeciwko jego zasadności zostały powołane jedynie na potrzeby niniejszego postępowania. Co więcej wskazać także należy, że pozwana łącznie wypłaciła powodowi tytułem wynagrodzenia kwotę 92 313,75 zł brutto, która to kwota przekraczała wartość ustalonego umowa wynagrodzenia w wysokości 86 684,25 zł brutto (70 475 zł netto) Powyższe zdaniem Sądu dodatkowo wskazuje, że skoro pozwana dokonała zapłaty należności ponad kwotę ustaloną w zleceniu oznacza to, że miała świadomość tego, że wykonane przez powoda prace mają wyższą wartość niż wskazana w zawartej umowie akceptowała i taki stan rzeczy, uznając jednocześnie konieczność powiększenia należnego powodowi wynagrodzenia, co z kolei wskazuje, że wysokość należnego powodowi za podjęte przy realizacji umowy czynności musiała być przedmiotem wcześniejszych ustaleń w tym zakresie. Oczywistym jest bowiem, że gdyby powód wystawił fakturę Vat na kwotę nieuzgodnioną i znacznie zawyżoną, pozwana już wówczas podjęłaby stosowne czynności zmierzające do wyjaśniania sytuacji i należałoby na wystawienie stosownej korekty, podczas, gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje, aby pozwana wносиła jakiegokolwiek zastrzeżenia do wysokości ustalonego końcową fakturą VAT zlecenia, a co więcej poprzez złożenie na fakturze podpisu przez osobę uprawnioną do reprezentacji ją zaakceptowała.

Sąd zwrócił w tym miejscu również uwagę, że fakt wypłaty powodowi wynagrodzenia wyższego niż ustalone umową, przesądza o bezpodstawności twierdzeń pozwanej, wedle których powód zobowiązany był do podjęcia wszelkich niezbędnych do zakończenia inwestycji działań za wynagrodzeniem wynikającym z umowy i samoistnie wskazuje, że twierdzenia te powstały jedynie na potrzeby niniejszego postępowania. Sąd stanął bowiem na stanowisku, że w sytuacji gdyby twierdzenia pozwanej w tym zakresie polegały na prawdzie, pozwana nie dokonałaby wypłaty wyższego wynagrodzenia niż rzeczywiście należne.

Już w zasadzie na marginesie wskazać należy, że zarzuty pozwanej dotyczące niewykonania przez powoda umowy w sposób aktualizujący po jej stronie obowiązek wypłaty wynagrodzenia nie znalazły oparcia w zebranych w sprawie materiale dowodowym i jako takie nie mogły mieć znaczenia dla rozstrzygnięcia.

W konsekwencji powyższego, wobec bezpodstawności zarzutów pozwanej podniesionych w toku niniejszego postępowania, Sąd stwierdził, że wystawiona przez powoda faktura VAT nr (...) na kwotę 56 733,75 zł, niekwestionowana przed wszczęciem postępowania przez pozwaną, rzetelnie dokumentuje wysokość rzeczywiście należnego powodowi za powierzone mu do wykonania zarówno na podstawie umowy, jak i te zlecone mu ustnie, obowiązki.

Skoro zatem pozwana na poczet wskazanej faktury uiściła jedynie kwotę 35 733,75 zł, do zapłaty pozostaje kwota 21 000 zł i taka też musiała podlegać uwzględnieniu.

O odsetkach Sad orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie Sąd oparł się na treści przedłożonych do akt dowodów z dokumentów, które w ocenie Sądu nie budziły żadnych wątpliwości. Sąd uznał także za wiarygodne zeznania złożone przez powoda, które były spójne i logiczne, a przede wszystkim korespondowały z dokumentacją złożoną do akt sprawy. Z kolei niewiarygodne zdaniem Sądu pozostały twierdzenia M. B. i J. B. co do zakresu powierzonych powodowi do wykonania prac, które to nie znalazły odzwierciedlenia w zebranych w sprawie materiałem dowodowym.

Mając powyższe na uwadze, zgodnie z art. 496 k.p.c., zasadnym stało się utrzymanie wydanego nakazu zapłaty w mocy w całości, z tą zmianą, że na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. w zw. z art. 745 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. dodatkowo zasądził kwotę 3 629,37 zł. Na która to kwotę złożyły się kwota 629,37 zł tytułem kosztów postępowania zabezpieczającego, kwota 1800 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika w postępowania zabezpieczającym oraz kwota 1 200 zł tytułem pozostałej części wynagrodzenia pełnomocnika, ustalonej na podstawie § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015 poz. 1804 – wg stanu prawnego na dzień wniesienia powództwa), którego 75 %, tj. kwota 3 600 zł została ujęte w wydanym w sprawie nakazie zapłaty zgodnie z § 3 w/w rozporządzenia.